

5) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd, for saa vidt angaar Hæren.

6) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd. (Afdeling 31. Søværnet).

7) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Ændring i Lov af 30. September 1909 om Lønninger m. v. ved Hæren.

Mødet hævet Kl. 10¹⁵.

153. Møde.

Fredag den 19. Maj Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelse af Dags Dato meddeler Finansministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om midlertidig Ændring af Toldsatserne for visse Luksusvarer m. m.

Udenfor Dagsordenen har Finansministeren Ordet for at fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg har modtaget en Meddelelse fra Toldudvalgets Formand om, at Udvalget ikke venter at kunne tilendebringe Behandlingen af Toldlovforslaget inden 31. Maj, og som bekendt udløber den midlertidige Luksuslov paa denne Dato. Da det vil være umuligt for Statskassen at undvære den Indtægt, som fremkommer ved Luksustoldloven, er det nødvendigt for mig at fremsætte et Forslag til Fornylse af denne Lov. For ikke at foregribe Toldlovens Behandling har jeg ikke villet fremsætte noget Forslag om at gøre Luksustoldloven permanent, men fremsætter et Forslag, som gaar ud

paa at forlænge Lovens Gyldighed til og med 31. Maj 1923 med Bestemmelse om, at Loven dog bortfalder samtidig med, at en ny Toldlov træder i Kraft.

Med Hensyn til Forslagets Enkeltheder skal jeg fatte mig meget kort. Ærede Medlemmer vil se, at det er meget betydeligt forøget i Omfang, men der rejses dog ikke nye Principspørgsmaal. Jeg har ment det rigtigt, naar Luksustoldloven skulde forlænges for et Aar, da at indføre nogle af de nødvendigeste Bestemmelser, som findes i Toldlovforslaget vedrørende saavel den tekniske Fremgangsmaade ved Fastsættelsen af Værditolden som Kreditoplægssystemet, for saa vidt dette vedrører Værditolden. Disse Forslag er enslydende med Forslagene i Toldloven og har altsaa været under Overvejelse i Toldudvalget nu i nogle Maaneder. Jeg opfatter ikke en eventuel Vedtagelse af disse Bestemmelser som nogen principiel Tilslutning til Værditoldsystemet. Vi har jo Værditold paa en Række Varer allerede efter Toldloven 1908, og i Luksustoldloven er den anvendt paa nogle flere. Erfaringen har jo noksom vist, at de Bestemmelser, man har i Toldloven af 1908 vedrørende Værditoldsystemets Gennemførelse, ikke er tilstrækkelige, at de trænger til Ændringer, ikke mindst i det trafikerende Publikums Interesse. Ligeledes trænger Bestemmelserne om Kreditoplægssystemet i høj Grad til Revision. Hvis man altsaa vil vedtage disse Forslag, bliver det kun som Led i den midlertidige Lov, og ærede Medlemmer staar fuldstændig frit med Hensyn til deres Tilslutning til Værditoldsystemet under Toldlovens videre Behandling.

Nærmere Udtalelser angaaende Forslagets herhen hørende Bestemmelser finder jeg ikke Anledning til at fremsætte, da de, som sagt, er enslydende med Toldlovforslagets og er motiveret ved Bemærkningerne deri og ved, hvad jeg har udtalt ved Fremsættelsen. Jeg maa dog tilføje, at af de i Toldlovforslaget foreslaaede Bestemmelser om Værditold, er her ikke optaget en Bestemmelse om Indretning af et særligt Nævn med Hensyn til disse Sager, idet jeg har ment, at dette ikke vilde passe ind i en Lov af rent midlertidig Art som denne. Der er endvidere optaget de samme Regler, som findes i Toldlovforslaget vedrørende Bekæmpelse af Smuglerier, særlig rettede mod Spritsmuglerier. Disse Spritsmuglerier er en alvorlig Fare baade for vedkommende Næringsliv og for Statskassen. Det har derfor forekommet mig i høj Grad ønskeligt at faa disse skærpede Bestemmelser, som indeholdes i Toldlovforslaget, vedtaget alle-